

De groene wetgeving toegelicht

Mag de eigenaar van de grond ook jagen op dieren die op zijn grond of in zijn water voorkomen?

Deel 2: de jachthouder

In deel 1 (Dier & Milieu 2009/2) maakten we een begin met de bespreking van de groene wetgeving. In het stukje over de Flora- en faunawet stonden we stil bij:

- De aanleiding en het doel van deze wet.
- Eén van de begripsbepalingen, te weten 'jagen'.

In deze aflevering willen we een begin maken met de begripsbepaling 'jachthouder'.

Artikel 1 lid 1 van de wet zegt bij de begripsomschrijving 'jachthouder': *degene die overeenkomstig het in de artikelen 33 of 34 bepaalde gerechtigd is tot het gehele of gedeeltelijke genot van de jacht.*

Wat valt op?

- In artikel 33 of 34 is een en ander omtrent de jachthouder nader geregeld.
- Op grond van die artikelen (er staat niet 'de artikelen 33 en 34', maar 'de artikelen 33 of 34') is de jachthouder gerechtigd tot het genot van de jacht.
- De jachthouder kan dat genot geheel of gedeeltelijk hebben.

EERST ARTIKEL 33 VAN DE WET

'Gerechtigd tot het genot van de jacht is:

- de eigenaar
- de erfpachter
- de pachter
- de huurder ex artikel 34 lid 1 van de wet
- de huurder ex artikel 34 lid 2 van de wet'

Onder 'grond' wordt ook 'wateren' verstaan.

We gaan eerst eens kijken naar a t/m c, want we zullen zien dat 'deze jachthouders' iets verschillen van de jachthouders die onder d en e worden genoemd.

De eigenaar van de grond

Ik ga hier niet uitvoerig uitwerken wat het goederenrecht verstaat onder 'eigenaar' en 'bezit' enz. Ik ben geen jurist, ik wil alleen op een eenvoudige wijze met u nadenken over de opbouw van de Flora- en faunawet en de betekenis van de artikelen voor de dagelijkse praktijk. De wet zegt in artikel 33 onder a: 'de eigenaar van de grond'. Trouwens artikel 1 lid 2 van de wet zegt dat onder 'grond' ook 'wateren' worden verstaan. Dus we kunnen ook lezen: de eigenaar van het water.

Geen toelichting in de wet

De eigenaar van de grond (water) is dus *gerechtigd tot het genot van de jacht*. Wat mag de eigenaar van de grond (water) dan? Mag hij jagen op dieren die op zijn grond of in zijn water voorkomen? Mag hij jagen op dieren die in de lucht boven zijn grond of water voorkomen? Geldt dat recht alleen binnen de grenzen van zijn grond of water of mag hij vanaf zijn eigen grond of water ook jagen op dieren die boven het eigendom van anderen vliegen? Wat is nu precies het recht tot het genot van de jacht? En wat wordt er niet onder verstaan? Wat verstaat de Flora- en faunawet precies onder eigenaar, en verder onder b t/m e onder *erfpachter, pachter, bekleemde meier, huurder* enz. In de wet komen we geen begripsbepaling tegen die hier duidelijkheid in verschaft. We moeten het dus doen met het gewone spraakgebruik en de uitleg in het woordenboek van Van Dale. Daarnaast is er natuurlijk jurisprudentie.

Eigenaar

Eerst maar eens naar ons woordenboek luisteren. Eigenaar = persoon aan wie iets in eigendom toebehoort. Bij 'eigendom' zegt Van Dale: het recht op de

heerschappij over een zaak. Dus de eigenaar van de grond (water) heeft volgens Van Dale het recht op de heerschappij over die grond, over dat water. Dat is niet zo'n ingewikkelde uitleg. Wat mijn eigendom is, dat is van mij, dat mag niemand mij zonder mijn toestemming afnemen en ik mag dat ook (binnen de grenzen van de wet) beschermen. Ik heb de heerschappij over die grond. Ik ben op die grond of op dat water de baas. Ik zal mijn eigendom ook moeten kunnen aantonen, bijvoorbeeld door een notariële akte. Eigendom lijkt mij duidelijk genoeg.

Genot van de jacht

De eigenaar van de grond (water) is dus gerechtigd tot het genot van de jacht. Op zich is dit een opvallende omschrijving, 'het genot van de jacht'. Naar de uitleg van Van Dale zouden we kunnen zeggen 'het gelukkige bezit van de jacht'. Doorredenerend over het woord 'jachtrecht' lezen we bij Van Dale: 'het recht om op een stuk grond de jacht uit te oefenen en zich het daarop bevindend wild toe te eigenen.'

Samenvatting

Naar ons Nederlands spraakgebruik betekent de omschrijving van artikel 33 onder a:

- De eigenaar van de grond (water)
- heeft het recht (geheel of gedeeltelijk) om op zijn grond (water) de jacht uit te oefenen en zich het daarop bevindend wild toe te eigenen

Indien niet...

Maar ten aanzien van artikel 33 onder a van de wet zijn we er nog niet, want in dat onderdeel staat verder nog '*...indien niet ingevolge het in onderdeel b of c bepaalde de erfpachter, vruchtgebruiker, bekleemde meier of pachter gerechtigd is tot het genot van de jacht en voor zover het genot van de jacht niet is verhuurd.*'

Weer valt ons wat op bij het lezen van artikel 33 onder a:

- De wet noemt andere soorten jachthouder maar zegt bij de begripsbepalingen niet wat er onder wordt verstaan. Wie weet bijvoorbeeld wat een 'bekleemde meier' is?
- In artikel 33 wordt onderscheid gemaakt tussen personen die jachthouder zijn krachtens een vorm van goederenrecht of zakelijk recht (genoemd onder a t/m c), zoals we dat kunnen vinden in het burgerlijk recht en personen die het genot van de jacht hebben gehuurd (genoemd onder d en e). De ene heeft het jachtrecht omdat dit recht 'kleeft' aan de grond (water) waarvan ze eigenaar zijn of in erfpacht, vruchtgebruik of beklemming hebben of pachten. De andere heeft alleen het recht tot het genot van de jacht gehuurd en is op die wijze jachthouder.

Wordt vervolgd.

Tekst: Henri Madern

De eigenaar van de grond heeft het recht om op zijn grond de jacht uit te oefenen en zich het daarop bevindend wild toe te eigenen.
(foto: E. Kats)

